

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۱۳۸۵

تاریخ ۱۹ / ۸ / ۱۳۸۰

پیوست

بیشتر

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۳۷۷ / ۸ / صبح
تاریخ ثبت: ۱۹ / ۸ / عصر
تقدیم کننده:

ش. ا. ق. ا. م.

شورای محترم نگهبان

عطف به نامه شماره ۱۵۳۷ / ۲۱ / ۸۰ مورخ ۱۹ / ۳ / ۱۳۸۰ و پرو نامه شماره ۸۲۰ - ق مورخ ۳۱ / ۲ / ۱۳۸۰، طرح تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳ / ۸ / ۱۳۸۰ مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی به تصویب رسیده است، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می گردد.

مهدی کروی

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۸۵

تاریخ ۱۹/۱۱/۱۳۸۰

پست

بیتنالی

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
 شماره ثبت: ۱۳۷۷/۸۰/ص
 تاریخ ثبت: ۱۹/۱۱/۸۰
 اقدام کننده: *سید اله قاضی*

طرح تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - اصطلاحات و عبارات بکاربرده شده در این قانون دارای معانی زیر می باشد:

قانون - قانون تشویق و حمایت سرمایه گذاری خارجی.

سرمایه گذار خارجی - اشخاص حقیقی و حقوقی با تابعیت خارجی که مجوز سرمایه گذاری موضوع ماده (۶) را اخذ نموده باشند.

سرمایه خارجی - انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیر نقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به عنوان سرمایه و یا تسهیلات مالی به بخش غیردولتی داده می شود به کشور وارد می شود و شامل موارد زیر می گردد:

الف - وجوه نقدی که به صورت ارز قابل تبدیل، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد، به کشور وارد شود،

ب - ماشین آلات و تجهیزات،

ج - ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله و مواد اولیه، افزودنی و کمکی،

د - حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علائم تجاری و خدمات تخصصی،

هـ - سود سهام قابل انتقال سرمایه گذار خارجی،

و - سایر موارد که انتقال آن به صورت ارز یا کالای مجاز به تصویب هیأت دولت

رسیده باشد.

سرمایه گذاری خارجی - به کارگیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید

یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایه گذاری.

مجوز سرمایه گذاری - مجوزی که برطبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۱۳۸۵ - ۴

تاریخ ۱۳۸۰ / ۸ / ۱۹

پست

بتجایی

سرمایه گذاری خارجی صادر می شود.

- سازمان - سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران موضوع ماده (۵) قانون تشکیل وزارت امور اقتصادی و دارائی مصوب ۱۳۵۳/۴/۲۴.
- شورای عالی - شورای عالی سرمایه گذاری موضوع ماده (۷) قانون اساسنامه سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران مصوب ۱۳۵۴/۳/۱۲.
- هیأت - هیأت سرمایه گذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون.

فصل دوم - شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده ۲ - سرمایه گذاری های خارجی که براساس مفاد این قانون پذیرفته می شوند از تسهیلات و حمایت های این قانون برخوردارند. این سرمایه گذاری ها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند :

الف - سرمایه گذاری مستقیم خارجی در زمینه های صنعتی، کشاورزی، معدنی، عمرانی و خدماتی که فعالیت بخش غیردولتی در آن مجاز می باشد.

ب - سرمایه گذاری خارجی در کلیه بخش ها، در چارچوب روش های مختلف تأمین مالی از قبیل روش تأمین مالی پروژه، ساخت، بهره برداری و واگذاری و بیع متقابل.

تبصره ۱ - سرمایه گذاری خارجی در چارچوب روشهای تأمین منابع مالی موضوع بند (ب) این ماده به روشهایی اطلاق می گردد که برگشت اصل و سود حاصل از سرمایه گذاری، صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایه گذاری ناشی شود و به هیچ تضمین دولتی یا بانکی متکی نباشد.

تبصره ۲ - مادام که سرمایه خارجی موضوع روش های «ساخت، بهره برداری و واگذاری» مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقی مانده بر بنگاه اقتصادی سرمایه پذیر توسط سرمایه گذار خارجی مجاز می باشد.

تبصره ۳ - قانون مربوط به متممات اموال غیرمنقول اتباع خارجی مصوب

راجع به

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتوس

شماره ۱۳۸۵

تاریخ ۱۳۸۰ / ۸ / ۱۹

پست

بتجاری

۱۳۱۰/۳/۱۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن به قوت خود باقی است.

ماده ۳ - تعیین شرایط سرمایه‌گذاری‌های خارجی موضوع این قانون، از جمله تعیین میزان حداکثر مشارکت خارجی در بخش‌ها و فعالیت‌های مختلف اقتصادی و نیز زمینه‌هایی که سرمایه‌گذاری خارجی در آن‌ها مجاز نمی‌باشد به پیشنهاد شورایی عالی و تصویب هیأت وزیران صورت می‌پذیرد.

ماده ۴ - پذیرش سرمایه‌گذاری خارجی در جمهوری اسلامی ایران نباید متضمن اعطای حقوق انحصاری و امتیاز توسط دولت به سرمایه‌گذاران خارجی باشد.

فصل سوم - مراجع ذیصلاح

ماده ۵ - سازمان، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایه‌گذاری‌های خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایه‌گذاری‌های خارجی می‌باشد و درخواست‌های سرمایه‌گذاران خارجی درخصوص امور مربوطه از جمله پذیرش، ورود، به‌کارگیری و خروج سرمایه می‌باید به آن سازمان تسلیم گردد.

ماده ۶ - به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم درخصوص درخواست‌های موضوع ماده (۵)، هیأتی با نام هیأت سرمایه‌گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی به عنوان رئیس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجه، معاون رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، معاون رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و حسب مورد، معاونین وزارتخانه‌های ذی‌ربط تشکیل می‌گردد. در ارتباط با درخواست پذیرش، مجوز سرمایه‌گذاری پس از تصویب هیأت با تایید و امضای وزیر امور اقتصادی و دارایی صادر می‌گردد. تبصره - سازمان مکلف است درخواست‌های سرمایه‌گذاری را پس از بررسی

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

بیت‌المالی

شماره ۱۳۸۵ - ۴

تاریخ ۱۳۸۰ / ۸ / ۱۹

پست

مقدماتی حداکثر ظرف (۱۵) روز از تاریخ دریافت آنها همراه با نظر خود در هیأت مطرح نماید. هیأت موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ مطرح شدن درخواست‌های مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتباً اعلام نماید.

ماده ۷ - به منظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایه‌گذاری‌های خارجی در کشور، کلیه دستگاه‌های ذی‌ربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکت‌ها و مالکیت صنعتی و سازمان حفاظت محیط زیست مکلفند نسبت به معرفی یک نماینده تام‌الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند. نمایندگان معرفی شده به عنوان رابط و هماهنگ‌کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه با سازمان شناخته می‌شوند.

فصل چهارم - تضمین و انتقال سرمایه خارجی

ماده ۸ - سرمایه‌گذاری‌های خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق، حمایتها و تسهیلاتی که برای سرمایه‌گذاری‌های داخلی موجود است به‌طور یکسان برخوردار می‌باشند.

ماده ۹ - سرمایه‌گذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگر برای منافع عمومی، به‌موجب فرآیند قانونی، به روش غیرتبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت مناسب غرامت به مأخذ ارزش واقعی آن سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت.

تبصره ۱ - تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یک سال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیأت تسلیم شود.

بیتبالی

تبصره ۲ - اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن براساس ماده (۱۸) این قانون حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه گذار داخلی با موافقت هیأت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارائی به سرمایه گذار خارجی دیگر مجاز می باشد. در صورت انتقال به سرمایه گذار خارجی دیگر، انتقال گیرنده از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه گذار قبلی خواهد بود.

فصل پنجم - مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۱ - سرمایه خارجی می تواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد:

الف - وجوه نقدی که به ریال تبدیل می شود.

ب - وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی شود و مستقیماً برای خریدها و سفارشات مربوط به سرمایه گذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد.

ج - اقلام غیر نقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذی صلاح.

تبصره - ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آئین نامه اجرائی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۱۲ - نرخ ارز مورد عمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و همچنین کلیه انتقالات ارزی در صورت تک نرخ بودن ارز همان نرخ رایج در شبکه رسمی کشور و در غیر این صورت نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود.

ماده ۱۳ - اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آنچه که از اصل سرمایه در کشور باقی

بیت‌المالی

مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیأت و بعد از انجام کلیه تعهدات و پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیأت و تایید وزیر امور اقتصادی و دارائی قابل انتقال به خارج خواهد بود.

ماده ۱۴ - سود سرمایه‌گذاری خارجی پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته‌های قانونی با تصویب هیأت و تایید وزیر امور اقتصادی و دارائی قابل انتقال به خارج است.

ماده ۱۵ - پرداخت‌های مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی و هزینه‌های مربوطه، قراردادهای حق اختراع، دانش فنی، کمک‌های فنی و مهندسی، اسامی و علائم تجاری، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایه‌گذاری خارجی براساس مصوبات هیأت و تایید وزیر امور اقتصادی و دارائی، قابل انتقال به خارج می‌باشد.

ماده ۱۶ - تأمین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) به روش‌های زیر میسر است:

الف - خرید ارز از نظام بانکی.

ب - از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارائه خدمات بنگاه اقتصادی که سرمایه خارجی در آن به کار گرفته شده است.

ج - صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۱ - به کارگیری یک یا ترکیبی از روش‌های فوق در مجوز سرمایه‌گذاری درج می‌گردد.

تبصره ۲ - در مورد سرمایه‌گذاری‌های موضوع بند (ب) ماده (۲) این قانون، چنانچه وضع قانون جدید و یا تصمیمات دولت مستقیماً فعالیت بنگاه‌های اقتصادی سرمایه‌پذیر را به گونه‌ای تحت تأثیر قرار دهد که اجرای موافقتنامه‌های مالی مربوطه

ارز
د

بیمتسابی

متوقف و یا با تأخیر مواجه گردد، اقساط سررسید شده مانده تسهیلات مربوطه، مادام که قانون و یا مقررات یادشده جاری است، توسط دولت تأمین و پرداخت می‌گردد.

تبصره ۳ - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با موافقت سازمان و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارائی تأمین و در اختیار سرمایه‌گذار خارجی قرار دهد.

تبصره ۴ - چنانچه مجوز سرمایه‌گذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده گردد، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی می‌گردد.

ماده ۱۷ - خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایه‌گذاری به کشور وارد شده اما به کار گرفته نشده باشد، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی می‌باشد.

فصل ششم - حل و فصل اختلافات

ماده ۱۸ - اختلافات بین دولت و سرمایه‌گذاران خارجی در خصوص سرمایه‌گذاری‌های موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حل و فصل نگردد در دادگاه‌های داخلی مورد رسیدگی قرار می‌گیرد، مگر آن که در قانون موافقتنامه دو جانبه سرمایه‌گذاری با دولت متبوع سرمایه‌گذار خارجی، در مورد شیوه دیگری از حل و فصل اختلافات توافق شده باشد.

فصل هفتم - مقررات نهایی

ماده ۱۹ - دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط مکلفند در خصوص صدور روادید، اجازه اقامت، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه‌گذاران، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه‌گذاری‌های خارجی مشمول این قانون و

بیتجاری

بستگان درجه یک آن‌ها براساس درخواست سازمان اقدام نمایند.
تبصره - موارد اختلاف بین سازمان و دستگاههای اجرائی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارائی حل و فصل می‌شود.

ماده ۲۰ - سرمایه‌گذاران خارجی که براساس این قانون اقدام به سرمایه‌گذاری می‌کنند در صورت تغییر مفاد قانون کماکان از حمایتهای آن برخوردار می‌باشند مگر اینکه قانون بعدی شرایط مناسب‌تری را به وجود آورد.

ماده ۲۱ - سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی را به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاری و سرمایه‌گذاران خارجی، فرصت‌های سرمایه‌گذاری، شرکای ایرانی موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قرار دارد فراهم نماید.

ماده ۲۲ - کلیه وزارتخانه‌ها و شرکت‌ها و سازمان‌های دولتی و مؤسسات عمومی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است مکلفند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه‌گذاری خارجی و گزارش سرمایه‌گذاری‌های خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان براساس ماده فوق عمل نماید.

ماده ۲۳ - وزیر امور اقتصادی و دارائی مکلف است هر شش ماه یک بار گزارش عملکرد سازمان در خصوص سرمایه‌گذاری خارجی موضوع این قانون را به کمیسیون‌های ذی‌ربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

ماده ۲۴ - از تاریخ تصویب این قانون و آئین‌نامه اجرائی آن، قانون جلب و حمایت سرمایه‌های خارجی - مصوب ۱۳۳۴/۸/۷ - و آئین‌نامه اجرائی آن لغو می‌گردد. سرمایه‌های خارجی که قبلاً براساس قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته‌اند تحت شمول این قانون قرار می‌گیرند. مفاد این قانون توسط قوانین و مقررات آتی در صورتی لغو یا تغییر

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

شماره ۱۳۸۵ - ۱۹

تاریخ ۱۸ / ۱۱ / ۸۰

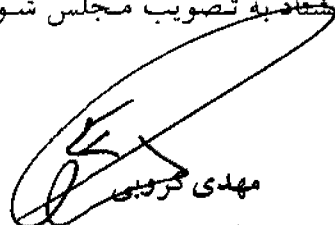
پست

بتسابی

می یابد که لغو یا تغییر این قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد.

ماده ۲۵ - آئین نامه اجرائی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارائی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

طرح فوق مشتمل بر بیست و پنج ماده و دوازده تبصره در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ سیزدهم آبان ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است.

مهدی کروبی
رئیس مجلس شورای اسلامی